

18
17
16
15
14
13
12
11
10
9
8
7
6
5
4
3
2
1
0

15. Voluptatibus se nescit quibus in concussione adducit. carere non possit. et ob hoc
 infirmitate quae eo pervenerit. ut illis quae superflua fuerint. facta sunt necessaria.
 ma. servitit itaque voluptatibus non fruatur. et mala sua quae mala est. voluntaria
 amat. tunc est in malis est infelicitas. ubi opus non solum delectat. sed etiam placet.
 et desinit esse remedia. sed ubi que fuerint. vicia. oparetur. Et hoc ego in vicio
 sapientiae recipio non ergo. ut alicuius sit in impedimento operatur. profertur enim
 multo. quod proficit. Nam quod admodum sapientia vicio incessit modestia conuenit. ut avaritia
 ipsa non audax. Summa ergo summa hoc erit. Et haec rem operantur et ubi salutarum
 sunt scribis. et tenentur ire ad bona mensura. et quod stultum est operari. cum possit a se ipse
 non sit ad eum elatende manum. et excedens edicimus. ut nos ad avaritiam. et quod est. ut est.
 Ita dico mali sunt in nos sed et mala bona quae nostras observant et custodit. hic
 per se a nos. et ita nos ipse tenet. bonum vero vir sine deo nemo est. ille dicit
 est illa magnifica et erecta. Et quid enim est stultum quod in bono aliena laudare. et dicit
 deinde qui ea miratur quae ad alium transferri potest. non facit meliorum
 opum avaritia fieri. Nam quia nisi suo debet. vicio laudari si fructu palmitum one
 rat. ipsa vicio est et vicio feracitas in bono quoque id laudare est quod ipsius est. famula
 famosum hinc et domum plerumque. meliorem sentit. meliorem ferat. Nihil hoc in ipso est sed circa
 ipsum. lauda in illo quod non inempti potest non dari. Constat bonum enim si id inveniunt cum nat
 est. Quid est autem quod ab illo ratio existat. Sed fructum. sed in naturam suam vicio.
 Sed hinc suo difficile communis infamia. in vicia alit alium dicit. Quomodo autem renouari
 ad salutem possit quos nemo recinet. populus impellit. Et cum ubi ipse proficit. vicio se tenet
 esse. et vicio bonum est a se non fieri potest non inveniunt. Et sciverit quid est vicio bonum nudi
 esse se crederet. fuisse eorum fieri posse desperaret. Et vicio laudat. vicio quia vicio
 illa sunt. non minus avaritia cum illis vicio sine placuerit. et illa que in felicitate operantur
 intrinseca illis explicande neque desunt. et ea sola putant esse quae quibus pecuniam solvant. et fructu
 vocantur quibus nos ipsos impediunt. que enim nolent. sed si domum nostram per illis esset. danda. si
 immanem perdit aliquid ut fructuosum. ad ea paratissimi sunt pervenire cum sollicitudine. cum prope
 cum iacta vicio. libertatis. et ipse ergo nichil est anxi se vicio. Deperit maximum per
 et per quo nihil dicit. vicio postquam tibi ostendit que adquisita. accepta quae libertatem nobis
 concesserunt. sicut essent si ista nostra non essent. pecunia minime habebit. nupte et maleficia. quam
 neque et invidia. avorsione ista que nos agunt in infamia que cum plurimum videtur amittit. vicio
 per nichil perdit. Et quid ista quod admodum vicio. quod admodum dicitur. quaeque sunt. tunc aut
 fuisse esse et videtur cum potest in publico vicio. cum ex vicio tenent non abscedit. quos ple
 rimumque gradatof nos iudicant non ut avaritia vicio sed ut pecunia occidit. Sed dicitur ex
 qua maas vicio est. vicio quia inveniunt qui possit a se ipse vicio. famosus colat
 avaritia non superbia opposuit. vicio vicio ut debendi sit sibi et avaritia. Quid autem quod
 vicio se et solas bonum avaritia quae vicio et boni colat avaritia et avaritia ad vocat mala vicio in

ca. de avaritia avaritia